386R2225

17.7.86 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 194/7

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2225/86

av den 15 juli 1986

om åtgärder för avsättning av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen och för utjämning av prisskillnaderna mellan detta socker och förmånsråsocker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 934/86(2), särskilt artiklarna 9.5 och 19.6 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I artikel 9.4 i förordning (EEG) nr 1785/81 fastställs att lämpliga åtgärder skall vidtas rörande transport- och lagringskostnader för socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen för att sådant socker skall kunna avsättas på marknaden inom gemenskapens europeiska regioner.

I ett gemensamt uttalande, som bifogades Anslutningsakten för Spanien och Portugal, om leveranser till sockerraffineringsindustrin i Portugal gjordes en överenskommelse om att vidta lämpliga åtgärder för att utjämna priserna på gemenskapsråsocker. En utjämning bör därför göras för rörråsocker med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen i syfte att göra det möjligt, särskilt för portugisiska raffinaderier, att förses med detta socker enligt prisförhållanden liknande dem som gäller för förmånssocker.

Enligt artikel 5.4 i protokoll 7 om AVS-EEG-socker, bilaga till den tredje AVS-EEG-konventionen(3), skall garantipriset gälla oförpackat socker av standardkvalitet cif gemenskapens europeiska hamnar.

För att uppnå de nämnda syftena är det lämpligast att bevilja ett enhetligt stöd från gemenskapen i form av en interventionsåtgärd, som å ena sidan gör det möjligt att avsätta råsocker från de franska utomeuropeiska departementen inom gemenskapens europeiska regioner och å andra sidan att raffinera sockret inom dessa regioner. Med hänsyn till att ett enhetligt pris för råsocker gäller inom alla gemenskapens regioner och för att göra en sådan avsättning möjlig, är det nödvändigt att fastställa ett stöd för transport av sockret i fråga till dessa regioner. Försörjning av raffinaderierna, särskilt de portugisiska, med socker med ursprung i gemenskapen kräver vidare att priserna på råsocker från de franska utomeuropeiska departementen utjämnas i förhållande till priserna på förmånsråsocker och detta kan ske genom ett stöd för raffinering med syfte att ge kompensation för lagringsavgifterna, dock med beaktande av ersättningen för lagringskostnaderna för den del som motsvarar den genomsnittliga lagringsperioden i ett raffinaderi.

Ett raffineringsstöd är bara berättigat för de kvantiteter råsocker från de franska utomeuropeiska departementen som kan förmodas bli raffinerade till vitsocker inom gemenskapens olika europeiska regioner, med beaktande av vilka kvantiteter av sådant socker som finns tillgängliga enligt gemenskapens egen löpande redovisning. På grund av olika odlingssäsonger är det också nödvändigt att beakta vilken region sockret kommer ifrån.

Vad gäller förmånsråsocker, vars utbyte skiljer sig från utbytet för socker av standardkvalitet, används dessutom i den internationella handeln en annan justeringsskala än den som gemenskapen fastställt för råsocker som producerats inom gemenskapen. För att utjämna prisskillnaderna mellan dessa två typer av råsocker bör skillnaden mellan de olika justeringsskalorna täckas av en särskild intervention till förmån för den som raffinerar råsocker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen.

När en sådan fördel beviljas, som det innebär att vid import av förmånssocker kunna förutfastställa de monetära kompensationsbeloppen för den som raffinerar sådant socker, är det med hänsyn till syftet med interventionsåtgärderna nödvändigt att vidta motsvarande åtgärder i form av kompletterande stöd för raffinering av råsocker från de franska utomeuropeiska departementen. För att en sådan åtgärd i förekommande fall snabbt skall kunna vidtas, är det nödvändigt att tillämpa det förfarande som anges i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81.

Vissa bestämmelser bör fastställas för att underlätta övergången från det förfarande som anges i rådets förordning (EEG) nr 2067/81 av den 20 juli 1981 om åtgärder för avsättning på marknaden av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen(4), till det förfarande som anges i denna förordning.

(1) EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
(2) EGT nr L 87, 2.4.1986, s. 1.
(3) EGT nr L 86, 31.3.1986, s. 164.
(4) EGT nr L 203, 23.7.1981, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett enhetligt gemenskapsstöd skall som en interventionsåtgärd beviljas enligt artiklarna 2, 3 och 4 för att i gemenskapens europeiska regioner avsätta socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen.

Artikel 2

De som producerar socker enligt artikel 1, levererat till gemenskapens europeiska hamnar, skall beviljas stöd enligt följande:

a) Ett fast belopp av 14,56 ecu per ton socker, uttryckt som vitsocker, vilket motsvarar transportkostnaderna fritt fabrik till fob-position för regleringsåret 1986/87. För vart och ett av de följande regleringsåren skall detta belopp justeras med en koefficient som motsvarar jämkningen av interventionspriset för vitsocker i förhållande till det pris som gällde under det föregående regleringsåret.

och

b) Ett standardbelopp som skall täcka kostnaderna för sjötransport från fob-position i de franska utomeuropeiska departementen till fartygets cif-hamn i gemenskapens europeiska områden samt kostnaderna för de försäkringar som täcker denna transport. Detta belopp skall vara lika med det fraktelement som fastställts för Västindien-Förenade kungariket av the Freight Committee of the United Terminal Sugar Market Association of London, vilket anges i London Daily Price för socker och som gäller den dag konossementet upprättas för sockret i fråga.

Stödet skall beviljas efter ansökan från dem som producerar sockret i fråga och skall tillställas de behöriga myndigheterna i Frankrike.

Artikel 3

1. För socker enligt artikel 1, vilket har raffinerats i något av gemenskapens europeiska regioner, skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2, ett stöd beviljas berörda företag enligt följande:

a) Ett belopp, fastställt för 100 kg råsocker av standardkvalitet, som är lika med skillnaden mellan den lagringsavgift enligt artikel 8.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 1785/81 som redan har tagits ut för sockret i fråga, och tre gånger den månatliga ersättningen för lagringskostnader som gäller under raffineringen i enlighet med artikel 8.2 första stycket i nämnda förordning,

och

b) för varje tiondels procentenhet av utbytet som överstiger 92 % ett belopp som är lika med 0,0387 % av interventionspriset för råsocker under det regleringsår då raffineringen ägde rum.

2. Punkt 1 skall gälla inom ramen för de kvantiteter som fastställs för de regioner inom gemenskapen där raffineringen kan förmodas äga rum, och separat för det eller de ifrågavarande franska utomeuropeiska departementen.

De kvantiteter som avses i första stycket skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81 på grundval av gemenskapens redovisning av tillgången på råsocker och för kvantiteternas raffinering i gemenskapens berörda europeiska regioner.

3. Det totala stödbelopp som avses i punkt 1 skall beviljas när det företag som raffinerade sockret har lämnat in en ansökan, vilken skall sändas till de behöriga myndigheterna inom den medlemsstat inom vars territorium raffineringen ägt rum.

Artikel 4

1. De stödåtgärder som avses i artiklarna 2 och 3 skall bara beviljas för socker enligt artikel 1, för vilket konossementet upprättades den 1 juli 1986 eller senare.

2. Om konossementet för socker som avses i artikel 1 upprättades före den 1 juli 1986, skall förordning (EEG) nr 2067/81 fortfarande tillämpas. När så är fallet måste det berörda företaget visa upp konossementet eller något annat bevis som medlemsstaten betraktar som likvärdigt.

Artikel 5

1. I de fall där förutfastställelse av monetära utjämningsbelopp i handeln med tredje land tillämpas vid införsel av förmånsråsocker, och där detta gynnar importen av sådant socker, skall det stöd som anges i artikel 3 kompletteras med ett standardbelopp som skall fastställas, ett förfarande som avser att i motsvarande grad återställa jämvikten vad gäller prisförhållandena för socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen.

2. Beräkningen av det standardbelopp som avses i punkt 1 skall göras enligt det förfarande som anges i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1986. Artikel 5 skall dock tillämpas från och med den 1 april 1986.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1986.

På rådets vägnar
M. JOPLING
Ordförande